CUM AU JUCAT ECHIPELE ÎN DEPLASARE?

La ora aceasta, posionații fotbalului cunosc toate amănuntele și sînt la curent și cu comentariile pe marginea meciurilor din Divizia A disputate duminică, în cadrul etapei a VIII-a în ordinea programului alcătuit, dar a VII-a efectiv jucată. La aceste amănunte și comentarii adăugăm azi un „supliment", care – sîntem siguri că va interesa, pe lîngă faptul că va completa imaginea unei etape cu rezultate care au produs multe răsturnări în clasament. Tema acestui supliment : cum au jucat echipele aflate în deplasare ? S-au betonat sau au preferat jocul deschis, ofensiv ? Răspunsul îl veți afla citind constatările din aceste pagini ale reporterilor noștri.

PITEȘTI : În minutul 73 Viorel Kraus, puiculețul nr. 1 al oțelarilor, este pe punctul de a deschide scorul. Dar mingea trimisă cu exactitate spre gol, peste portarul Ufuș, va fi deviată în extremis de fundașul Mureș.

Foto : S. BRAȘOVEANU

„U" — Craiova

PRUDENȚA NU E (UNEORI) MAMA ÎNȚELEPCIUNII

Am priceput, din primele momente ale jocului Steaua — Universitatea Craiova, că pentru antrenorii **Cosmoc** și **Nuțescu**, „nodul gordian" al reușitei sau nereușitei se numește **Deselnicu**. (Asta, în privința aplicării ideii tactice, pentru că în aceea a lucrurilor neplanificate ar trebui să vorbim despre... **Mincă**, „absentul" din apărarea Universității).

Lui **Deselnicu** i-a fost rezervat rolul, devenit clasic, al atacantului fals. Postat între halfii „în titlu", **Strîmbeanu** și **Ivan**, el avea misiunea de a decide cîștigarea luptei din mijlocul terenului, de a asigura posesia mingii pentru o mai mare perioadă de timp. Prudența jocului în deplasare a stăpînit, din primele minute, toate mișcările craiovenilor și ne întrebam de pe atunci dacă această opțiune pentru așezarea de frica înfrîngerii nu le va fi fatală oaspeților. Lucrurile aveau să se desfășoare întocmai.

Universitatea Craiova a îmbrăcat o haină care nu-i pe gustul ei. Ea rămîne o echipă de avînt, de acțiuni construite cu deschideri lungi, adică de fotbal pe tonul atmosferei de pe terenul propriu. Încorsetată de regula jocului reținut, calculat, de pase scurte, ca a pierdut tocmai ceea ce i-a adus, credem noi, totdeauna victoria. Poate că la București trebuia jucată „cartea cea mare" : totul pentru atac, cu asumarea oricărui risc. Atunci poate și „moartea" era mai frumoasă ! Dar așa ? Eșecul n-a putut fi evitat, el s-a stabilizat la un scor aproape dezonorant și acum devin inutile scuzele, explicațiile, în căderea omului tactic, numit **Deselnicu**.

Există momente cînd echipele din umbră, anunțate însă de serii de comportări ca apte pentru a ieși deplin în lumina confirmării, trebuie să accepte rolul spus în avanscenă. Atunci prudența se cere lăsată la o parte și mizat totul pe curajul, pe dorința de a te afirma — pentru Universitatea Craiova chiar obligația de a justifica locul de onoare din clasament, deținut la intrarea pe stadion, față spectacolul pe care îl așteptam de la partenerii de întîlnire ai Stelei. El ne-a fost refuzat sau, sperăm, numai amînat.

Eftimie IONESCU

U. T. Arad

VIJELIA ATACULUI

U.T.A se simte la București mai bine ca acasă. Am ajuns la această concluzie fiindcă aproape de fiecare dată cînd textiliștii au evoluat în Capitală impresia lăsată de ei a fost dintre cele mai bune. Și în întîlnirea cu Dinamo București calculele hîrtiei au fost infirmate, după un joc avîntat U.T.A. furnizînd marea surpriză a etapei. Nu vrem să diminuăm meritele învingătorilor, căci ei au obținut clar victoria ; dar trebuie să subliniem că și contribuția dinamoviștilor la succesul oaspeților a fost directă, evoluția lor fiind poate cea mai slabă din ultimii ani. În felul acesta, ei au dat posibilitatea arădenilor să atace continuu, în special în repriza a doua cînd greșelile de plasament ale liniei defensive dinamoviste — în special la mijloc, unde Boc și Nunweiller III au fost de nerecunoscut — a creat mari breșe în care s-au infiltrat descori arădenii. Cele două extreme, Chivu și Schiopu, au zburdat în voie trecînd în viteză pe lîngă apărătorii adverși rămași stupefiați de verva de joc a acestora și incapabili de ripostă.

La începutul meciului antrenorii arădeni l-au introdus pe Chivu în formație pe post de extrem stînga cu intenția ca acesta să joace retras pe linia mijlocașilor, pentru a da o siguranță mai mare apărării. După cîteva schimburi de mingi, cînd Gornea era din ce în ce mai puțin solicitat, Chivu a rămas avansat pe aripa stîngă, anunțînd preludiul ofensivei arădene. Pop, care revine la U.T.A. după o absență de cinci ani, s-a încadrat destul de bine în echipă și împreună cu Axente a ocupat prin multiple demarcări laterale spațiile libere dinapoia fundașilor laterali adverși unde primeau mingea liber. Popa și Ștefan fiind preocupați mai mult de marcajul celor două extreme. Dacă mai adăugăm și faptul că mijlocașii Petescu și Mețcas — superiori mijlocașilor dinamoviști — au acoperit o mare zonă la mijlocul terenului, servindu-și prompt colegii din prima linie, avem imaginea presiunii exercitate de U.T.A. care în repriza a doua și-a masat pur și simplu adversarul în propriul teren.

Cu mai multă atenție din partea învingătorilor — prin excelență ofensivi și în deplasare — scorul putea lua proporții, ceea ce n-ar fi surprins pe nimeni față de aspectul jocului din repriza secundă.

Gheorghe NERTEA

FAROL — Constanța

„SCHEMA" PĂCĂLELII N-A REUȘIT!

La Pitești, am înțeles — o dată mai mult — de ce Farul este foarte greu de învins în meciurile pe care le susține în deplasare. Pentru că are o apărare de granit, pentru că toți titularii ultimelor două linii „știu meserie", pentru că jocul în propria jumătate de teren este de o sobrietate britanică, pentru că toate „numerele", de la 1 la 11, luptă adeseori pentru salvgardarea butului propriu (faptul că jucătorii constănțeni au primit gol și la Pitești abia în min. 80, și atunci dintr-o întîmplare, confirmă afirmațiile de mai sus).

Față de valoarea, de ansamblu și individuală, a jucătorilor săi, reușite Farului în deplasare sînt totuși, după părerea noastră, modeste. De ce ? Pentru că (judecînd „pe viu" maniera de joc a constănțenilor) fotbaliștii de pe malul mării, respectînd cu sfințenie principiul-tendință de a nu lua gol, căruia îi consacră majoritatea forțelor, își valorifică într-un procent foarte scăzut posibilitățile ofensive, posibilitățile de victorie, existente latent în condițiile concrete, proprii, de joc în apărare. „Betonîndu-se", echipa alb-albaștrilor joacă cel puțin fantezist contraatacul (nu folosește pasa lungă, lansările rapide în adîncime care să prindă pe picior greșit apărarea adversă), ea încercînd, în majoritatea situațiilor, simple pătrunderi solitare în fortă ale lui Iancu, Tufan sau Manolache.

La Pitești, în prima repriză, am remarcat o „schemă" nu lipsită de o oarecare malițiozitate. Alături de Tufan, care stătea lîngă tușă, a venit Iancu, cu rol de „momeală" pentru fundașul central Stelian, în „gaura" provocată de deplasarea acestuia urmînd să pătrundă, ca un bolid, Manolache. „Păcăleala" era să „țină", Manolache fiind de două ori în excelentă poziție de finalizare. După nauză, însă, perechea pitesteană a fundașilor centrali a rămas statornică în fața propriului careu, iar oaspeții, „demascați" în unica lor manevră de atac, au renunțat la această „schemă tactică", lăsînd exclusiv pe seama lui Iancu (Robinson fără speranțe) sarcina vreunei... minuni. Cum minunile sînt rare, Farul a capotat, deși Ungureanu a fost special introdus la sfîrșit pentru „șutul său de zile mari" (vezi meciul cu Rapid).

Morala : „schema" păcălelii rezistă ca o dată, de două ori, dar de cele mai multe ori ea se transformă în autopăcăleală.

Marius POPESCU

BACĂU : Alarmă la poarta lui Mîndru ! Mîndoiu (stînga) rezolvă însă situația, făcînd inutilă intervenția băcăuanului Ene II (tricou închis)

Foto : C. PUCA

RAPID — București

„MATCH-WINNER", DUMITRIU II...

În ceea ce privește pe Rapid, răspunsul la întrebarea din titlul paginii este: BINE. Ceferiștii au venit la Tg. Mureș decișî să cîștige și să înceapă marșul evadării din coada clasamentului chiar cu o partidă susținută în deplasare.

Tentativa le-a reușit. Cel de-al 5-lea punct din 6 posibile pe teren străin te obligă acum să nu mai vorbești de coincidențe, ci **de scheme, de metode și chiar de stil.**

Fideli indicațiilor primite, bucureștenii au început meciul cu precauție. **Dinu** și **Jamaischi** „au patrulat" prin fața liniei de fundași, extremele au constituit un prim obstacol pentru încercările de învăluire pe margini ale gazdelor (după 1—0, cînd **Lupescu** juca un fel de al treilea fundaș central, **Neagu** juca, practic, fundaș de margine pe locul lui **„Lupi"**), iar sarcina atacului cădea în principal pe umerii lui **Dumitriu II** și **Ionescu.** Puțini... dar buni ! Buni amîndoi, mai ales **Dumitriu II,** care începe să fie în echipa Rapidului jucătorul pe care englezii îl numesc **„match-winner"**, expresie care într-o traducere largă înseamnă om capabil să aducă el singur — prin creațiile sale de joc ca și prin goluri — victoria echipei.

Cît timp mureșenii l-au avut în teren pe **Siko** (un jucător lucid, cu un larg „registru tehnic", excelent rezistor de joc), adică pînă cu zece minute înainte de sfîrșitul primei părți, Rapid — deși a înscris — a avut destule dificultăți. Cînd, accidentat, **Siko** a abandonat terenul, jocul „de deplasare" al feroviarilor a început să meargă „uns" și victoria lor a fost, a Parisului, *„fluctuat nec m dar nu se scufundă).*

Paradoxul (sau, poate, tocm a fost că pe un fond de domi lui **Bone,** Rapid putea ușor s 2—3 ori. De cîteva ori, acțiu de nepreväzut ale cuplului D au făcut să li se înmoaie lor, întrerupîndu-le acestora și obligîndu-i să se mai retrag a șutat, la 1—0, în bară și luat prea lung o centrare **Dumitriu,** permițîndui lui cată.

În final, cînd A.S.A., urmă cu obstinație, Rapid a jucat c mantă, și-a dominat moralicș mai ales — a știut să-l pună „match-winner" care este **Dum** acțiuni imprevizibile pe spații scoate abil din joc supraveghe riți, mereu generos cu parte plecat cu adversarii.

Declinul A.S.A. Mureșului pornește în primul rînd de la **Dumitriu II** jucător cu excelente calități de pasă... ...ind egalarea, ataca u o recăpăta dezar- te adversarul și — în valoare pe acest **itriu II,** jucător cu aglomerate, care-și torii cei mai hotă- rii, mereu neîndu-

este evident. Și el faptul că vedetele **Dumitriu III** par ecasse cîte o etapă. ...si..

Radu URZICEANU

PETROLUL — Ploiești

„PARADOXUL" DEFENSIVEI

Vorbind despre spiritul ofensiv care, în mod lăudabil a animat jocul Petrolului la Brașov, *ne putem referi, de pildă, la sprinturile prelungite ale lui* Grozea *care „răsfirau" plutonul apărării brașovene, la incursiunile de „cercetare" în cîmpul inamic ale lui* Mocanu, *la străduința fundașului central* N. Ionescu *de a transmite ceva din forța sa de șoc, atacului. Ei au constituit punctele de sprijin ale echipei în încercarea de a remonta un handicap ce părea decisiv (gazdele au condus cu 2—0 și 3—1).*

Și ceea ce ni s-a părut esențial, dincolo de desfășurarea unor asemenea faze, era conceptia lor, faptul că spontaneității necesare în declanșarea atacului și contraatacului, i se asocia aprecierea lucidă a situației concrete. Intercalarea în atac a jucătorilor mai sus amintiți nu se făcea sub impulsul hazardului, ci gîndit. Nu întîmplător însă am apelat la unii jucători din compartimentul apărării petroliste pentru a releva tendința ofensivă a întregii echipe, manifestă în tot timpul meciului de la Brașov. Pentru că pradoxal, sau mai bine zis aparent paradoxal, linia de atac a fostilor campioni a constituit suportul lor ofensiv cel mai firav !

În meciul cu Steagul roșu, petroliștii au *început practic meciul de la 0—1 pentru că primul atac al gazdelor (min. 2) a însemnat și primul gol. Și totuși, oaspeții n-au depus armele. Cei care dădeau însă tonul ofensivei erau jucătorii din „linia a doua", cei care, datorită jocului stors al celor patru din față, trebuiau să-și asume sarcina* ...ultimului *joc, a fi* ...ei *afirmații vine* ...ale Petrolului *sînt* ...e, *un aport major* ... *care a înscris un* ...pătrunderi *îndrăz-* ... *din cele 18 șuturi* ...*parțin atacanților.*

Badea-Dridea *nuă să joace dis-* ...*cîudată preferință* ...*le la distanță), iar* ...*eanu nu au făcut* ...*trări care, împre-* ...*ute în brațele lui* ...*ortii.*

Este însă la fel de adevă- ...*rul că eșecul Pe-* ...*rincipal acestei ca-* ...*reba dacă tendința* ..., *implicit, preocu-* ...*să. Realitatea me-* ...*emenea opinie în-* ...*goluri ale Steagului* ..., *și Dragomir care,* ...*și de plasament și au* ...*ugînd și faptul că* ...*slab, rezultă că nu* ...*corespunzătoare la* ...*or jucători. Și asta* ...*cam de mult...*

Paul SLAVESCU

PROGRESUL — București

INTENȚII OFENSIVE SUSȚINUTE DOAR ÎN FINAL

Printre numeroasele semne de întrebare pe care și le punea formația bucureșteană Progresul înaintea meciului de la Bacău, exista și o certitudine : **atacul furibund al gazdelor, de la început și cu toate forțele.** Teoretic, dintre posibilitățile de contracarare a unei asemenea presiuni, Progresul a optat pentru aceea pe cît de simplă, pe atît de eficace : **presing exercitat asupra fundașilor și mijlocașilor adverși încă în terenul acestora, cu scopul înăbușirii în fașă a oricăror intenții de construire a atacului.** Spun teoretic, deoarece practic lucrurile nu s-au desfășurat așa, vreme de aproximativ 60 de minute. Lipsiți de vigoarea necesară unei activități de acest ordin, virfurile echipei bucureștene nu au reușit nici să incomodeze impetuozitatea fundașilor laterali băcăuani și chiar a lui **Lică Nunweiller** avansat descori între mijlocași, și nici măcar să păstreze mai mult balonul în zona de periclitate pentru poarta lui **Ghiță.** Așezarea în teren a Progresului, necesitată de ideea de joc adoptată probabil la ședința de pregătire a meciului, avea menirea de a favoriza intenții pur ofensive. Dar, incomodați vădit de insuccesul atacanților proprii în respectarea sarcinii lor majore și de slabul randament al mijlocașilor **Al. Constantinescu** și **Șoangher,** fundașii Progresului și-au pierdut repede capul, neștiind realmente cum să stăvilească avalanșa băcăuană. Descumpăniți și de primul gol, primit printr-o mare neșansă, dar, oricum, care le îngreuia sufletele, acești nu au mai avut capacitatea, absolut necesară în asemenea situații, de a încerca ei înșiși să limpezească jocul echipei prin calm și serviciu precis către liniile din față. Dimpotrivă, la erorile colegilor, fundașii Progresului le-au adăugat pe ale lor (înșelați prea ușor la al doilea gol și plasament greșit la al treilea), decisive în conturarea scorului final. De subliniat că, deși a primit trei goluri, lui **Mîndru** nu i se poate reproșa nimic.

După introducerea lui **Oaidă,** petrecută în min. 52, și trecerea lui **Matei** ca mijlocaș în locul lui **Al. Constantinescu,** dispozitivul în teren al Progresului a rămas același (1—4—2—4), în schimb întreaga fizionomie a partidei s-a modificat. De-abia acum se realizează practic ideea de joc preconizată și se înfățișă de la început. Vitalitatea lui **Oaidă,** stilul însuși al acestui atacant niciodată intimidat de adversari, au inoculat ceva mai mult nerv colegilor de linie **Georgescu, Mateianu, Țarălungă.** Fundașii Progresului au timp, în sfîrșit, să mai răsufle, dar renunță la odihnă și participă și ei la atacurile echipei. Urmarea: întregul eșafodaj de joc al băcăuanilor, excelent înainte, se clatină și **Ghiță** e pe punctul de a primi gol în minutele 62, 69, 70, 72 (de două ori). Deși nici un moment în decursul partidei echipa lui Cornel Drăgușin nu s-a betonat, de-abia în această perioadă a meciului maniera ei deschisă de joc a căpătat caracterul de eficacitate, adăugînd două goluri valabile, dintre care unul neacordat de arbitru. Prea tîrziu însă pentru a se reface o diferență de trei goluri, rezultată din lunga perioadă de confuzie a jocului ei.

N. S.

JIUL — Petroșeni

„VOLEIBALIȘTII" LUI COIDUM

Recunoscută ca una din formațiile divizionare A care practică fotbalul cel mai curat, cel mai „aerisit", indiferent că se află acasă sau în deplasare, Jiul nu a făcut excepție nici de data asta și, la Clu), aplicînd o așezare 1—4—3—3 extrem de mobilă (cu Libardi, omul de surpriză, retras între cei doi mijlocași, de unde țîșnea spre poarta apărată de Ringheanu), a practicat tot timpul un joc deschis. Atît de deschis, încît pe seama lui poate fi pusă — în cele din urmă — înfrîngerea. Așa că, din punct de vedere al concepției de joc, Jiul se deosebește fundamental de cele mai multe dintre echipele noastre care, de regulă, abordează partidele ostilmente în deplasare nu cu prudență, ci — mai mult decît atît — cu intenția vădită de a obstrucționa adversarul, opunîndu-i nu numai o pădure de picioare în calea spre poartă, ci căutînd să și facă să treacă cît se poate de repede cele 90 de minute de joc. Toate aceste practici anti-fotbal nu le-am văzut nici un moment, duminică, la Jiul. Dimpotrivă, nu puține au fost situațiile cînd clujenii, obligați de jocul avîntat al adversarilor lor, au trimis mingea acasă de la... 30—40 m, așa cum a făcut Pexa (min. 38) sau alți colegi ai săi.

Asigurîndu-și apărarea în momentele cînd era dominată prin dublajul pe care și-l făceau cei doi fundași centrali și prin retragerea mijlocașilor, Jiul a știut să-și desfacă jocul imediat ce se afla în situația de atacantă și cei doi fundași laterali, dar mai ales Talpai *(pornit de cîteva ori pe contraatac și speculînd poziția prea avansată a lui* Cîmpeanu *s-a aflat în numeroase rînduri numai cu* Ringheanu *în față), acționau ca veritabili „oameni în plus". Așa s-a întîmplat, de pildă, în min. 70 (cînd* Talpai *a șutat extrem de puternic de la 30 m, obligîndu-l pe* Ringheanu *să respingă în corner) și 81 (*Talpai, *centrează, obligîndu-i pe* Pexa *și* Cîmpeanu *să se întrebuințeze foarte "serios pentru a îndepărta pericolul).*

Dar, un alt element prin care Jiul și-a surprins adversarul a fost mișcarea în teren. Credem că nu facem o comparație hazardată spunînd că ea avea multe din elementele mișcării în teren ale unei bune echipe de volei, care, cum se spune, „acoperă terenul". Faptul că alergă foarte bine i-a făcut pe jucătorii din Valea Jiului să surprindă apărarea clujenilor descoperită, să se afle de cîteva ori în superioritate numerică (uneori 6 și chiar 7 jucători din Valea Jiului în fața a numai 4 apărători clujeni), în fața buturilor studenților. O repliere promptă, ca urmare a excelentei condiții fizice manifestată de cei mai mulți dintre elevii antrenorului Ștefan Coidum, *făcea ca studenții, în momentele de atac, să găsească în fața lor un adevărat zid.*

Și totuși, Jiul a pierdut. Dar numai ca urmare a unor greșeli individuale, de apărare. Și cum greșelile se plătesc...

Mircea TUDORAN

CONFIDENȚE... CONFIDENȚE...

● *Mustața, Angelescu și Szabo au jucat „a la Sivori", în meciul de la Cluj: cu jambierele căzute. Să fim bine înțeleși : numai din acest punct de vedere au semănat cu Sivori...*

● **DUMBRAVA a jucat 80 de minute fără greșeală, dar în ultimele 10 minute a fost o adevărată „trecătoare" pentru atacurile piteștenilor.**

● *Una... vînătorească : înaintea meciului de la Bacău, în timpul jocului de juniori Dinamo Bacău — Textila Buhuși, în incinta stadionului a apărut un... iepure de cîmp. Vînătoarea organizată ad-hoc s-a soldat însă cu eșec: cu cîteva fente de toată frumusețea, iepurele și-a creat culoar liber pe una din scările de acces și... dus a fost.*

● Cei mai vîrstnici jucători ai cupajului, Constantin și Marin Marcel, buni prieteni și foști coechipieri cu ani în urmă la C.C.A. s-au găsit din nou față în față. Nu s-au faultat niciodată și mai mult, la sfîrșitul meciului, craioveanul l-a felicitat sincer pe căpitanul echipei militare pentru victorie. Amîndoi, felicitările noastre !

● *Nici Casandra nu mai e la Jiul. În urma unor tratative cu conducerea secției de fotbal Dinamo București, el a fost cedat echipei bucureștene. Un conducător al Jiului spunea, înainte de meciul de la Cluj, că dacă Universitatea Craiova ar fi pierdut la fel, Martinovici ar fi jucat acum în echipa oltenilor...*

● **De nerecunoscut portarul COMAN : a „bîlbîit" aproape toate mingile. Și nu sutiri, ci mingi „cuminți", care nu-i puneau nici o problemă. Ce-o fi fost oare cu el duminică ?**

● *Două declarații după meciul Universitatea Cluj — Jiul (2—3). Ștefan Coidum : „Mărea noastră greșeală a fost că n-am sesizat momentul psihologic : degringolada clujenilor după ce a marcat Libardi și nu l-am speculat, atacînd cu mai multă forță". Nicolae Săbăslău : „Sînt mulțumit de rezultat, dar nu și de jocul nostru, care a fost cel mai slab din acest sezon".*

● **BARBU a jucat impotriva Jiului excepțional. La sfîrșitul partidei, antrenorul Mărdărescu (fost antrenor al piteștenilor) l-a îmbrățișat și l-a felicitat pentru evoluția sa. Frumos gest.**

● *Surpriză pe stadionul din Cluj : tribuna rezervată copiilor — goală ! Cauza am aflat-o de la prof. Ion Moina : cei mai tineri spectatori clujeni au fost pedepsiți, accesul lor gratuit fiind suspendat pe două etape deoarece într-un meci anterior dădusera dovadă de nesportivitate, huiduind echipa adversă la apariția acesteia pe teren.*

● **MANOLACHE, a cărui suspendare de șase etape a expirat, și-a făcut la Pitești reintrarea. Fără a juca excelent, constănțeanul a evoluat promițător, fiind de vreo două ori la... un pas de fericire (la un pas de gol).**

● *Crăciun — după cum am mai scris — nu mai face parte din cadrele echipei din Petroșeni. Cu prilejul meciului Jiul — Farul a avut loc o festivitate cu ocazia căreia Crăciun a fost premiat de clubul său și și-a luat rămas bun de la echipă, plecînd la București unde este căsătorit. La 28 de ani, Crăciun se gîndește să urmeze o școală de antrenori.*

● *Pentru prima oară de mai mulți ani, maestrul sportului Nicolae Tătaru nu a fost prezent la un meci al fostei sale echipe Steaua. A renunțat și la televizor, știind mari emoții pentru feiul cum va juca meziul echipei și al familiei, Gigi. Dacă ar fi știut că avea să fie cel mai bun înaintaș militar !*

● *În momentul în care la radio s-a anunțat că Rapid a marcat la Tg. Mureș, la Cluj s-au auzit aplauze de parcă ar fi marcat Universitatea ! Mare e simțirea feroviarilor !*

● *GAIDĂ : „Mi-s-a solicitat să revin la Progresul. Am acceptat și aș fi foarte fericit ca oportul meu să influențeze favorabil evoluțiile viitoare ale echipei de care mă leagă multe, multe fire. Îmi pare totuși rău de formația Flacăra roșie pe care, fără falsă modestie, aș zice că reușisem, cu antrenor al ei, să o așez pe un drum bun".*

FAMILIA TĂTARU

Antrenorii Onisie și Covaci către Tătaru : – Alți frați nu mai aveți în familie ?

RAPIDUL

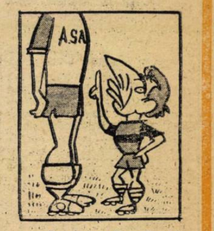

Dumitriu II (Rapid) către Dumitriu III (ASA): – Să învețî să-ți respecți frații mai mari !

Desene de Neagu RĂDULESCU

BUCUREȘTI : Nici la această lovitură de colț portarul arădean Gornea n-a lăsat nici o speranță lui Dumitrache și Nunweiller III. Pentru orice eventualitate Lereter (nr. 6) păzește spațiul porții.

Foto : C. PETRE